Wenemaal Kaukaasia maaga: kuni 2 naela eest 25 kop., 2 kuni 7 naela 45 kop., 7 kuni 12 naela 65 kop. 2) Ohtu-Siberis: Turkestanis Transkaspia kuberm. ja Turgai maakonnas kuni 2 naela eest 45 kop., 2 kuni 7 naela 85 kop., 7 kuni 12 naela 1 rubl. 25 kop. 3) Hommiku-Siberis: Jenisei, Irkutski ja Jakutski kubermangudes, Amuri ja Transbaikali maakondades, Primorskaja Sahalini saarega ja Kwantungi maakonnas kuni 2 naela 65 kop., 2 kuni 7 naela 1 rubla 25 kop., 7 kuni 12 naela 1 rubla 85 kop. Pakkide eest, mis üle 12 naela kaaluwad, saab iga naela eest järgmist maksu wõetud: kuni 500 werstani 5 kop. — 500 kuni 1000 werstani 10 kop. — 1000 kuni 2000 wer. 20 kop. — 2000 kuni 3000 wer. 25 kop. — 3000 kuni 4000 w. 30 kop. — üle 4000-da wersta 35 kop. Kwitungi eest ei saa maksu wõetud. Kui pakk posti peal kaduma läheb, maksab postiwalitsus saatjale kwitungi ettenäitamise peale paki hinna wälja, aga ainult siis, kui hind saatmise juures üles on antud; lihtpakkide eest, mille hind mitte üles antud pole, ei wastuta postiwalitsus mitte. Hinnapaki juures peab peakiri „Цѣнное“ (hinnaline) seisma ja hind terwetes rublades tähtedega üles tähendatud olema. — Pakkisid, mille hind üle 500 rubla kannab, ei wõeta posti peal mitte wastu.

Rahakirjade eest, mille juures „Денежное на ..... руб.“ adressi peale tuleb kirjutada, maksetakse: a) kaaluraha: 7 kop. loodi pealt omamaal ja 10 kop. loodi pealt wäljamaale, b) kinnitamise raha: kuni 10 rublani 10 kop., 10 kunni 100 rublani 25 kop., iga juuretulewa 100 rubla pealt 15 kop.; — wäljamaale iga Wenemaa piiriäärse maadesse, nimelt Saksamaale, Austria-Ungria maale, Türgimaale ja Rumänimaale iga 112 rubla 50 kop. pealt 4 kop., iga teise maasse 10 kop.

Waskraha wõib kirja sees saata kuni 9³/₄ kop., hõberaha kuni 4 hõberubla ja 95 kop., ja kuldraha kunni 30 rubla; raha peab aga nõnda paberi sisse pandud olema, et ta lihtsalt ei anna. Kadumaminemise korral maksab kroonu kwitungi ettenäitamise peale täie summa wälja.

Postisaadetused sisemaksmise teel on lubatund Saksa-, Austria-, Helweetsia-, Prantsuse- ja Belgia-maale järgmistes summades: 216 marki Saksamaale, 254 krooni Austriasse ja 266 franki Prantsusemaale ja Helweetsiasse. — Kättesaamise tulud on iga 10 rubla pealt 10 kopikat saadetawast summast. — Saadetawad summad Saksamaale peawad üles antama markides ja pfenningites, Austriasse kroonides ja hellerides, Prantsusemaale ja Helweetsiasse frankides ja santimides.

Telegrammid. Telegrahwi sõnumite maks on kahesugune: a) põhjustaks, b) maks iga sõna eest. Põhjustaks terwei Wenemaal on 15 kop. Maks iga ülejäänu sõna eest on 1) linnades 1 kop. 2) igasse Europa-Wenemaa kohta, Soomemaale ja Kaukaasiasse 6 kop. 3) Aasia-Wenemaale 10 kop.

Stempelmargid. 5-e kopikaline stempelmark tuleb panna: kwitungide peale, millest kwiteerija oma nime läbi kirjutab; 10-ne kopikaline stempelmark dokumentide ja aktide peale, kelle wäärtus kuni 50-ne rublani tõuseb, ja ka kuni 80-ne tehekülgelise kontoraamatute peale, kellesse wõla peal wõetud kaupa sissekirjutatud saab; 15-ne kopikaline stempelmark seltsilise-kaardi peale; 60-ne kopikaline stempelmark palwekirjade, sündimise- ja ristimise tähtede ning attestatide ja kaebuskirjade peale igasse kohtusse. (Wastuse tarwis tuleb weel teine 60-ne kopikaline stempelmark palwekirjale juure lisada. 1-he rublaline stempelmark on wolikirjade ja testamentide j. n. e. peale panna.

Tagasiwaade 1906/7 aasta pääle.

Läinud aastal minewast juunist 1906 kuni tänawu 1907 ei paku meile palju rõõmustawat. Riigiwolikogu, kes siis weel töötas, ei teinud pääle kõlawate sõnade suurt mitte midagi, isegi otsustati niisuguseid asjasid, mis riigiwolikogu wõimupiirisse ei käinud ja üleüldsusele kahjulik oleks olnud. Näitusels peeti nõuu maa sunniwiisiliselt riigiomaks wõtmisest, et riik siis pärast maad neile pika aja pääle rendile annaks, kes maad tõesti hariwad. Sotsialdemokratlaste mõtete eest sõdis Aladin, tööerakondlane.

Riigiwalitsus ei näinud wolikogu tööst midagi tulu ja Keisri manifesti läbi saadeti esimene riigiwolikogu 9. juulil 1906 laiali. Käremeelsemad saadikud sõitsiwad Wiiburisse koosolekule, kus nad kolme päewa jooksul „Wiiburi üleskutse“ kokkuseadsiwad, mille järele Wene riigi rahwas maksusid maksta ega nekrutisid andma ei pidanud.

Riigiwalitsus tunnistas üleskutse mässulisels ja andis allakirjutajad saadikud kohtu kätte. Et nad kohtualused oliwad, siis wõeti neil ka tulewa walimise õigus ära, mis jaanuaril 1907 toimetadi.

Pääle riigiwolikogu lahtilaskmise läksiwad rahutused terwes Wene riigis kui ka Baltimaadel märksa suuremaks. Iseäranis Lõuna-Liiwimaal ja Kuuramaal tehti suurema hooga kuritöösid edasi. Liiwimaa Eesti jaoskonnas oli wõrdlemisi rahulikum, enamalt jaolt koguni waikne, mis eestlastele auuks tuleb lugeda. Tallinna kubermangus oliwad meeled koguni äritatud, ja teise riigiwolikogu walimised, mis jaanuari kuul peeti, kandsiwad sääl koguni punast laadi.

Tallinna linn walis sotsialdemokratlase töölise Pärni, maa walis peremehe Murteni, kes ka sotsialdemokratlaste fraktsioni lõi, ja kommissari Jürine, kes käremeelne kadet on.

Põhja Liiwimaal wõtsiwad „edumehed“, kelle siht aga mitte lõiki rahwa kihtide kasu ei ole, waid ainult jõukamate Eesti ringkondade tulu silmas peab, kuna aga mõisnikud, kodanikud, talupojad, töölised ja sulased ühtegi tõsist eestkostjat riigiwolikogus ei saanud. Eduerakonna saadikud, Parts ja Jürgenstein astusiwad kadetide hulka, kuna nende programm aga hoopis teist sisaldab, kui kadetidel.